

ΘΕΑΤΡΟΝ

Ἐντύπωσις ἀπ' τὴν Ἑκάβη.—Ἡ Ἑκάβη δηλ. ἡ Κα Μαρία Κοτοπούλη, τῆ κυριακῆ, 18 7)βρίου, στὸ Στάδιον, μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι ἔδωσε τὴν τελειότητα. Τί ἁρμονία, Θεέ μου, συγκεντρωμένη ἐπάνω εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπο! Βέβαια ἀπὸ μία μεγάλη ἠθοποιὸ περιμένει κανεὶς καὶ τὴν ἀφογή καὶ ἀλάνθαστη ἀπαγγελία καὶ τὴ μελετημένη ἔκφρασι τῆς φυσιογνωμίας καὶ τῆς στάσεως καὶ τῶν κινήσεων τῆ τέχνη. Τὸ ἄλλο ὅμως, τὸ θαῦμα τῆς εὐγενείας, τῆς χάριτος καὶ τῆς ἀρχοντιάς, σὲ ρόλο μάλιστα ποὺ δὲ συμβάλλει, τὸ θαῦμα τῆς τελείας ἑναρμονίσεως τῶν τόνων καὶ στὴν ἐλάχιστη καὶ πιὸ ἀσήμαντη λεπτομέρεια, αὐτὸ τὸ θαῦμα ποιὸς πιστὸς τὸ εἶδε καὶ δὲν ἀγίαστηκε ἀπ' αὐτὸ καὶ δὲν δάκρυσε ἀπ' αὐτὸ καὶ μόνο καὶ δὲν ἔνοιωσε νὰ τοῦ ἀγγίξει βαθειὰ τὸ ξεχωριστὸ δῶρημα τὸ δοσμένο ἀπ' τοὺς Θεοὺς στὴν ξεχωριστὴ αὐτὴ γυναῖκα.

Νὰ σᾶς πῶ δὲν θάθελα νὰ εἶμαι προχθές, οὔτε ἓνας ἀπ' τοὺς καλοὺς ἠθοποιούς, ποὺ ἔπαιξαν μαζί της, οὔτε κανεὶς ἀπ' τοὺς ἄλλους ποὺ συνετέλεσαν στὸ ἔργο, οὔτε αὐτὸς ὁ κάλλιστος καὶ συγκληνικὸς χορὸς τῶν αἰχμαλώτων γυναικῶν. Ὅλα τὰ σκίαζε τὸ ἔμφυγο ἀριστούργημα, ποὺ συνέθετε μπροστά μας ἡ Μαρία Κοτοπούλη.

Ἐνας διαρκῆς διάλογος τοῦ ἴδιου τοῦ Εὐριπίδη μαζί της, ἦταν ἡ προχθεσινὴ παράστασι στὸ Στάδιο. *Μ. Ταβελούδη*